

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2736

Vragen van het lid
Aasted-Madsen-van Stiphout
(CDA) aan de minister van Justitie
over het artikel «Onze demente vader
is gekidnapt». (Ingezonden 9 april
2009)

1

Heeft u kennisgenomen van het
artikel «Onze demente vader is
gekidnapt»?¹

2

Hoe beoordeelt u het feit dat de in het
artikel genoemde familie buitenspel
wordt gezet door de mentor en de
nieuwe vriendin van de demente
vader, die bovendien het huis zou
hebben leeggehaald?

3

Hoe oordeelt u over een psychiatrisch
advies dat is afgegeven op basis van
informatie van een derde, zonder de
betrokkene, die onderwerp van
advies is te hebben gezien?

4

Welke juridische mogelijkheden zijn
er om het functioneren van een
mentor of curator ter discussie te
stellen? Zijn deze mogelijkheden
voldoende? Zo ja, waarom?

5

Acht u het wenselijk en mogelijk om
in dergelijke gevallen onderzoek te
laten doen door een onafhankelijk
orgaan dat de rechter kan adviseren?

¹ AD.nl, 9 maart 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin**
(Justitie) (ontvangen 25 mei 2009), zie
ook Aanhangsel Handelingen,
vergaderjaar 2008–2009, nr. 2479

1

Ja.

2

De stelling uit deze vraag kan ik niet
baseren op het aangehaalde
krantenartikel. Voor het overige
beschik ik over onvoldoende
informatie om hierover een oordeel
uit te spreken. In zijn algemeenheid
voeg ik er wel aan toe dat het
zorgelijk is indien van
wilsonbekwame personen om welke
reden dan ook misbruik wordt
gemaakt en dat dergelijk misbruik
moet worden voorkomen. Om die
reden voorziet het Burgerlijk Wetboek
in mogelijkheden voor naasten van
de wilsonbekwame om de rechter te
laten toezien op het functioneren van
mentoren, curatoren en
bewindvoerders. Ik verwijs hiervoor
naar het antwoord op vraag 4.
Ik heb geen aanleiding om te
veronderstellen dat deze
mogelijkheden onvoldoende zijn om
een verantwoorde uitvoering
van het mentorschap, het
beschermingsbewind en de curatele
mogelijk te maken.

3

Het betreft hier kennelijk een
psychiatrisch advies aan de rechter is
gegeven. Het is niet aan mij maar

uitsluitend aan de rechter om over dit
advies een oordeel te geven.

4

Naaste familieleden en het Openbaar
Ministerie kunnen op basis van het
Burgerlijk Wetboek de rechter vragen
de mentor of curator te ontslaan. De
rechter kan daartoe ook ambtshalve
besluiten. Maar er zijn ook minder
vergaande middelen. Zo kunnen
naasten, maar ook derden de
kantonrechter in kennis stellen van
bezwaren die zij tegen de
taakuitoefening van de mentor of
curator hebben, en kan de
kantonrechter deze wettelijke
vertegenwoordiger vervolgens voor
verhoor bij zich roepen. Niet zelden
volstaat dan een goed gesprek al dan
niet gepaard gaande met het geven
van aanwijzingen met betrekking
tot de taakuitoefening. Ik acht deze
mogelijkheden voldoende.

5

Het is aan de rechter te bepalen of hij
het noodzakelijk acht om door een
deskundige te worden geïnformeerd.
Hem staan daartoe voldoende
mogelijkheden ter beschikking.
Bedacht zij nog dat reeds thans de
deskundige die zijn opdracht heeft
aanvaard volgens de wet verplicht is
de opdracht onpartijdig en naar beste
weten te volbrengen (art. 198 lid 1 in
verbinding met art. 284, Wetboek van
Burgerlijke Rechtsvordering).